Rozporządzenie

Ministra Środowiska

z dnia 22 kwietnia 2011 r.

w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. Nr 95, poz. 558)

Na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 oraz art. 146 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) standardy emisyjne z instalacji w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, zróżnicowane w zależności od rodzaju działalności, procesu technologicznego lub operacji technicznej oraz terminu oddania instalacji do eksploatacji, terminu zakończenia jej eksploatacji lub dalszego łącznego czasu jej eksploatacji;

2) sytuacje uzasadniające przejściowe odstępstwa od standardów oraz granice odstępstw;

3) warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane;

4) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji;

5) sposoby postępowania w razie zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji;

6) rodzaje zakłóceń, gdy wymagane jest wstrzymanie użytkowania instalacji;

7) środki zaradcze, jakie powinien podjąć prowadzący instalację;

8) przypadki, w których prowadzący instalację powinien poinformować o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, termin, w jakim informacja ta powinna zostać złożona, oraz jej wymaganą formę.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) biomasie - rozumie się przez produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa spalane w celu odzyskania zawartej w nich energii oraz następujące odpady:

a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,

b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,

c) włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,

d) korka,

e) drewna, z wyjątkiem odpadów drewna, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie, jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzą w szczególności odpady drewna pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki;

2) LZO - rozumie się przez to lotne związki organiczne mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania;

3) paliwie - rozumie się przez to dowolną palną substancję stałą, ciekłą lub gazową, z wyjątkiem odpadów, które nie stanowią biomasy;

4) rozruchu instalacji i zatrzymaniu instalacji - rozumie się przez to działania prowadzone w trybie przewidzianym w tej części instrukcji obsługi instalacji, która określa w szczególności warunki oraz odpowiednio czas rozruchu i zatrzymania instalacji;

5) rozruchu źródła i zatrzymaniu źródła - rozumie się przez to działania prowadzone w trybie przewidzianym w tej części instrukcji obsługi źródła, która określa w szczególności warunki oraz odpowiednio czas trwania rozruchu i zatrzymania źródła.

§ 3.

1. Natężenie przepływu objętości gazów odlotowych wyraża się w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę,

odniesionych do warunków umownych temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych), oznaczanych jako m3u/h.

2. Stężenie substancji w gazach odlotowych wyraża się w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych, oznaczanych jako mg/m3u. Stężenie substancji w gazach odlotowych sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych, obliczając je według wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \times E_2$$

gdzie:

E1 - oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

E2 - oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych (zmierzone albo obliczone),

O1 - oznacza standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach,

O2 - oznacza zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach (zmierzoną albo obliczoną).

3. Zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji w przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw lub odpadów, ustala się jako średnią ważoną obliczoną ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom lub odpadom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

Rozdział 2. Instalacje spalania paliw

§ 4.

1. Standardy emisyjne ustala się dla stacjonarnych urządzeń technicznych, w których następuje proces spalania paliw w celu wytworzenia wyłącznie energii, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW, zwanych dalej "źródłami", innych niż:

1) źródła, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w procesach wytwórczych, w tym w szczególności:

a) źródła, w których produkty spalania są wykorzystywane do ogrzewania, suszenia lub innej obróbki przedmiotów lub materiałów,

b) źródła wtórnego spalania przeznaczone do oczyszczania gazów odlotowych poprzez spalanie, nieeksploatowane jako niezależne źródła spalania paliw,

c) źródła do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym,

d) źródła do konwersji siarkowodoru w siarkę,

e) reaktory używane w przemyśle chemicznym,

f) źródła do opalania baterii koksowniczych,

g) nagrzewnice Cowpera;

2) stosowane do napędu instalacji silniki Diesla, silniki benzynowe lub gazowe, włącznie z turbinami gazowymi, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Standardy emisyjne ustala się także dla turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r., lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., z wyjątkiem turbin gazowych usytuowanych na platformach wiertniczych.

3. Przepisy niniejszego rozdziału, dotyczące odprowadzania gazów odlotowych ze źródeł wspólnym emitorem, stosuje się odpowiednio do emitorów odprowadzających gazy emitorem wieloprzewodowym.

§ 5.

Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

1) nominalnej mocy cieplnej źródła - rozumie się przez to ilość energii wprowadzanej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu;

2) turbinie gazowej - rozumie się przez to wirujące urządzenie przetwarzające energię cieplną w energię mechaniczną, w skład którego wchodzą w szczególności:

   a) sprężarka,

   b) komora spalania, w której następuje utlenianie paliwa w celu podgrzania sprężonego czynnika roboczego,

   c) turbina, w której podgrzany czynnik roboczy rozpręża się, oddając energię wirnikowi.

§ 6.

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki, tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, pyłu, zwane dalej w niniejszym rozdziale "standardami emisyjnymi", ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę lub odpowiednik tego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., zwanych dalej "źródłami istniejącymi", określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8-10.

2. Standardy emisyjne ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., zwanych dalej "źródłami nowymi", jeżeli wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono przed dniem 27 listopada 2002 r., a źródła te zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.

3. Standardy emisyjne:

   1) ze źródeł nowych, dla których wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,

   2) z turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,

   3) ze źródeł istotnie zmienionych po dniu 27 listopada 2003 r. w sposób, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska

      - określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.

§ 7.

Standardy emisyjne ze źródeł nowych o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, z których gazy odlotowe są odprowadzane do powietrza wspólnym emitorem, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające łącznej nominalnej mocy cieplnej tych źródeł.

§ 8.

Standardy emisyjne ze źródła powstałego w wyniku rozbudowy o nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, dla którego pozwolenie na rozbudowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej tego źródła po rozbudowie, z wyłączeniem źródeł wielopaliwowych, o których mowa w § 10 ust. 3-5.

§ 9.

1. Standardy emisyjne ze źródeł istniejących, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, określa dla tego okresu załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. W terminie do końca stycznia każdego roku przedkłada się, organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, dane dotyczące liczby godzin przepracowanych przez źródła, o których mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym. W przypadku źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dane te przedkłada się także ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

3. Do czasu pracy źródła, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła.

§ 10.

1. Standardy emisyjne ze źródeł wielopaliwowych, w których są spalane w tym samym czasie dwa lub więcej rodzajów paliwa, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze spalania poszczególnych paliw, ważona względem

mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

2. Standardy emisyjne ze źródeł wielopaliwowych, w których są spalane na przemian dwa lub więcej rodzajów paliwa, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, odpowiadające spalanemu rodzajowi paliwa.

3. Standardy emisyjne ze źródła wielopaliwowego, w którym razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, stanowi wartość ustalona w następujący sposób:

   1) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a jeżeli są spalane dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw;

   2) standard emisyjny, o którym mowa w § 6, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym ze źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania;

   3) sumę wartości ustalonych w sposób, o którym mowa w pkt 1 i 2, dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.

4. Standard emisyjny ze źródła wielopaliwowego, w którym razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa z najwyższym standardem wynosi co najmniej 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw, stanowi standard emisyjny, o którym mowa w § 6, odpowiadający temu paliwu.

5. W przypadku dwutlenku siarki, pod warunkiem że nie spowoduje to wzrostu wielkości emisji ze źródeł istniejących, mogą być stosowane następujące standardy emisyjne:

   1) 1000 mg/m^3_u, uśrednione dla wszystkich źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces - w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 1 i 2;

   2) 600 mg/m^3_u, uśrednione dla wszystkich źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, z wyłączeniem turbin gazowych - w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 3.

§ 11.

1. W przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki dopuszcza się przekroczenie standardu emisyjnego dwutlenku siarki ze źródła do 50% tego standardu, nie dłużej niż 30 dni w roku kalendarzowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do źródeł:

   1) o których mowa w § 9;

   2) istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których jest spalane paliwo stałe i które w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) pracują nie dłużej niż:

      a) 2000 godzin - od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,

      b) 1500 godzin - od dnia 1 stycznia 2016 r.;

   3) nowych, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 2, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których jest spalane paliwo stałe i które w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) pracują nie dłużej niż:

      a) 2000 godzin - do dnia 31 grudnia 2015 r.,

      b) 1500 godzin - od dnia 1 stycznia 2016 r.

3. W przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego do źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane wyłącznie paliwo gazowe, w razie nadrzędnej konieczności utrzymania dostaw energii, dopuszcza się spalanie innych paliw i przekroczenie standardów emisyjnych określonych dla tych paliw z tego źródła do 100% standardów, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym.

4. O każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, informuje się organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w ciągu 24 godzin od momentu wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki lub nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego. O każdym przypadku dotyczącym źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW informuje się także ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 12.

1. Standardy emisyjne ze źródeł uznaje się za dotrzymane, jeżeli:

   1) średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych ze źródeł do powietrza wspólnym emitorem, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł;

   2) średnie stężenie dwutlenku siarki w gazach odlotowych, odprowadzanych do powietrza ze źródeł wymienionych ze względu na dwutlenek siarki w poz. IV.1. i 4 załącznika nr 1 do rozporządzenia, oddanych do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r. i zlokalizowanych na terenie jednego zakładu, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł;

   3) dla źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 1 i 2, w których gazach odlotowych są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie następujące warunki:

      a) średnie stężenie substancji dla faktycznych godzin pracy źródła, odniesione do miesiąca kalendarzowego, nie przekroczy standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2,

      b) 97% średnich wartości stężeń dwutlenku siarki, 97% średnich wartości stężeń pyłu oraz 95% średnich wartości stężeń tlenków azotu obliczonych dla faktycznych godzin pracy źródła każdego dnia kalendarzowego dla poprzednich dwóch dni kalendarzowych, licząc od początku roku, w roku kalendarzowym nie przekroczy 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2;

   4) dla źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 3, w których gazach odlotowych są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie następujące warunki:

      a) wiarygodne statystycznie średnie dobowe wartości stężeń substancji dla faktycznych godzin pracy źródła nie przekroczą standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3,

      b) 95% wiarygodnych statystycznie średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w roku kalendarzowym, licząc od początku roku, nie przekroczy 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3.

2. Wiarygodne statystycznie średnie jednogodzinne i średnie dobowe wartości stężeń substancji określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji przy jednoczesnej pracy źródeł, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznaje się standard emisyjny za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 1:

   1) pkt 3, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:

      a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ważona względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł,

      b) 110% średniej, o której mowa w lit. a;

   2) pkt 4, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:

      a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3, ważona względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł,

      b) 200% średniej, o której mowa w lit. a.

4. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 3, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości emisji substancji w okresach tych przerw średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwoleniu zintegrowanym.

5. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 lit. a, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła oraz okresów pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych, o których mowa w § 13 ust. 3 i 4.

6. Przepisy ust. 1 pkt 1-3, ust. 3 pkt 1, ust. 4 i 5 stosuje się do turbin gazowych innych niż określone w § 6 ust. 3 pkt 2, jeżeli dopuszczalne wielkości emisji z turbin gazowych w warunkach ich normalnego funkcjonowania zostały wyrażone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym w mg/m3u, z tym że jako standardy emisyjne przyjmuje się określone w pozwoleniu dopuszczalne wielkości emisji w warunkach normalnego funkcjonowania turbin gazowych.

7. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania, rozumiany jako wyrażony w procentach stosunek różnicy między masą siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w określonym czasie a masą siarki zawartej w gazach odlotowych odprowadzonych do powietrza w tym czasie do masy siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w tym czasie, wynosi co najmniej:

   1) 60% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW;

   2) 70% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW;

3) 90% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW i nie większej niż 500 MW;

4) 92% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, jeżeli montaż urządzeń ochronnych odsiarczających rozpoczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r.;

5) 94% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, innych niż wymienione w pkt 4.

8. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 3, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli:

1) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza 300 mg/m3u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, lub stopień odsiarczania wynosi co najmniej 92% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW;

2) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza 400 mg/m3u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, i stopień odsiarczania wynosi co najmniej 95% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

9. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się do kilku źródeł nowych, z których gazy odlotowe są odprowadzane do powietrza wspólnym emitorem, o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW. Wymagany stopień odsiarczania stanowi w takim przypadku stopień odsiarczania, o którym mowa w ust. 7 i 8, odpowiadający łącznej nominalnej mocy cieplnej źródeł.

10. W przypadkach prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów. W takim przypadku stosuje się przepis ust. 5.

11. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł opalanych paliwem stałym uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 7 albo ust. 8. W takim przypadku stosuje się przepis ust. 5.

§ 13.

1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, powodujących, że średnia dobowa wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30%, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje jego pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego.

2. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza z turbin gazowych, dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 1 lipca 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania takich turbin w ciągu 24 godzin, prowadzący turbinę ogranicza lub wstrzymuje jej pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego.

3. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego.

4. Dopuszcza się zwiększenie z 24 i 120 godzin, o których mowa w ust. 1-3, ale nie więcej niż odpowiednio do 72 i 300 godzin w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§ 14.

Poinformowania, o którym mowa w § 11 ust. 4 oraz § 13 ust. 1 i 2, dokonuje się w formie pisemnej oraz w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), podając co najmniej rodzaj i lokalizację instalacji oraz prowadzącego instalację, rodzaj substancji, której standard emisyjny został przekroczony, czas wystąpienia zdarzenia i przewidywany okres jego trwania.

§ 15.

W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w § 6, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

Rozdział 3. Instalacje spalania i współspalania odpadów

§ 16.

1. Standardy emisyjne ustala się dla instalacji spalania i współspalania odpadów innych niż:
   1) instalacje, w których spalane lub współspalane są wyłącznie następujące odpady:
      a) stanowiące biomasę,
      b) promieniotwórcze,
      c) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach,
      d) zwłok zwierzęcych w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513);
   2) instalacje doświadczalne wykorzystywane do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przerabiających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie.
2. Jeżeli w instalacji współspalania odpadów wraz z paliwami są spalane odpady inne niż niebezpieczne w ilości nie większej niż 1% masy tych paliw, to do instalacji tej przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się, z tym że do źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, stosuje się przepisy rozdziału 2.

§ 17.

Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

1) instalacji spalania odpadów - rozumie się przez to instalacje wykorzystywane do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie spalane;
2) instalacji współspalania odpadów - rozumie się przez to każdą instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której wraz z paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z paliwami.

§ 18.

Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 19.

Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 20.

§ 20.

1. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów niebezpiecznych, w przypadku gdy moc cieplna ze spalania tych odpadów przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji, innych niż instalacje, w których są współspalane:
   1) ciekłe odpady palne, w tym oleje odpadowe, spełniające jednocześnie następujące warunki:
      a) zawartość polichlorowanych węglowodorów aromatycznych, w szczególności polichlorowanych difenyli (PCB) lub pentachlorofenolu (PCP), nie przekracza wartości, które powodowałyby, że odpady te są niebezpieczne,

b) odpady te nie stanowią odpadów niebezpiecznych ze względu na zawartość w nich innych składników, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 i Nr 203, poz. 1351),

c) ich wartość opałowa wynosi co najmniej 30 MJ/kg,

2) ciekłe odpady palne, które nie powodują w gazach odlotowych powstających bezpośrednio z ich spalania innych emisji niż emisje powstające w wyniku spalania oleju napędowego

- określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów, w przypadku współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach jako odpady o kodach 20 01 i 20 02, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 21.

1. Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji są spełnione jednocześnie następujące warunki:

1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, a w przypadku tlenku węgla 97% średnich dobowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 5 do rozporządzenia;

2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 97% średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia;

3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenku węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 95% średnich dziesięciominutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenku węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

3. W przypadku instalacji współspalania odpadów, dla której standardy emisyjne określa załącznik nr 5 do rozporządzenia, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie powinny także przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 5 lub 6 do rozporządzenia.

5. Dokonując oceny dotrzymywania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem warunków określonych dla tlenku węgla, uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, w tym okresy jej rozruchu i zatrzymywania, o ile w trakcie ich trwania są spalane odpady, lecz nie uwzględnia się, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

6. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, przy sprawdzaniu spełniania warunków uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane określonych w ust. 1 i 2, stosuje się przepis § 12 ust. 4.

7. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.

8. O każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 i 4, informuje się, w ciągu 24 godzin od momentu stwierdzenia ich niedotrzymania, organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 22.

Do poinformowania, o którym mowa w § 21 ust. 8, stosuje się odpowiednio przepis § 14.

§ 23.

1. W przypadku:

1) wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji spalania lub współspalania odpadów, powodujących przekroczenie standardów emisyjnych, o których mowa w § 18-20,

2) spadku temperatury w komorze spalania poniżej 850°C, a przy spalaniu odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1% związków fluorowcoorganicznych, w przeliczeniu na chlor - poniżej 1100°C

- wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji, a następnie, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji.

2. Podawanie odpadów do instalacji spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, w przypadku gdy:

1) dla instalacji spalania odpadów - łączny czas występowania zakłóceń, o których mowa w ust. 1, przekroczy 60 godzin w roku kalendarzowym,

2) dla instalacji współspalania odpadów - w wyniku zakłóceń, o których mowa w ust. 1, standardy emisyjne zostaną przekroczone w roku kalendarzowym przez:

a) trzy średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu lub tlenku węgla lub

b) dwie średnie wartości stężeń metali ciężkich oraz dioksyn i furanów określonych dla czasu uśredniania odpowiedniego dla tych substancji

- z tym, że ograniczenie to dotyczy każdej linii technologicznej instalacji spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

3. Podawanie odpadów do instalacji spalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania pracy instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, także w przypadku gdy średnia trzydziestominutowa wartość stężenia pyłu przekracza 150 mg/m3u, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, lub średnie trzydziestominutowe wartości stężenia tlenku węgla oraz substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny przekraczają odpowiednio 100 mg/m3u i 20 mg/m3u, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych.

Rozdział 4. Instalacje do przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest

§ 24.

Standardy emisyjne ustala się dla instalacji do przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest, jeżeli ilość surowego azbestu zużywana w tych procesach przekracza 100 kg na rok.

§ 25.

1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi 0,1 mg/m3u.

2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi 0,1 mg/m3u, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyle.

§ 26.

W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, lecz metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, uznaje się standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych znajdują się nie więcej niż dwa włókna azbestu długości większej niż 5 µm i szerokości mniejszej niż 3 µm, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5. Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 27.

Standardy emisyjne ustala się dla instalacji do produkcji dwutlenku tytanu w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji lub chlorowania.

§ 28.

Standard emisyjny pyłu wynosi:

1) 50 mg/m3u - z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;

2) 150 mg/m3u - z procesów innych niż określone w pkt 1.

§ 29.

1. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, trójtlenek siarki i kwas siarkowy w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

1) 10 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu - z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;

2) 500 mg/m3u - z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

2. W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi 40 mg/m3u, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć 5 mg/m3u.

§ 30.

Instalacje do termicznego rozkładu soli powstałych w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu przy zastosowaniu reakcji sulfatyzacji wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6. Instalacje, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

§ 31.

Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

1) fluorowcowanych LZO - rozumie się przez to LZO zawierające w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu;

2) instalacjach istniejących - rozumie się przez to instalacje, dla których wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania, złożono przed dniem 29 marca 1999 r., jeżeli instalacje zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 29 marca 2000 r.;

3) instalacjach nowych - rozumie się przez to instalacje, dla których wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania złożono po dniu 28 marca 1999 r., lub instalacje, które oddano do użytkowania po dniu 29 marca 2000 r.;

4) roku - rozumie się przez to rok kalendarzowy lub inny okres obejmujący kolejno po sobie następujących 12 miesięcy;

5) rozpuszczalnikach organicznych - rozumie się przez to LZO, które są stosowane oddzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami i które nie podlegają przemianie chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant;

6) wsadzie LZO - rozumie się przez to masę zakupionych LZO, którą wprowadzono do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I1, powiększoną o masę LZO odzyskanych, ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I2.

§ 32.

1. Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, dla których ustala się standardy emisyjne, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne ustala się dla instalacji, w których prowadzone są procesy określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia i których łączna zdolność produkcyjna wymaga dla danego procesu zużycia LZO, określonego w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

3. W przypadku zmiany instalacji, którą jest:

1) istotna zmiana, w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego,

2) zmiana powodująca wzrost emisji LZO o więcej niż 25% dla instalacji, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia LZO mieszczącego się w dolnym przedziale progowym określonym w załączniku nr 8 do rozporządzenia w tabeli 1 lp. 1, 4, 6, 7, 11, 13, 16 i 19 oraz w tabeli 2 lp. 1, lub innych instalacji wymienionych w tym załączniku o zużyciu LZO mniejszym niż 10 Mg w ciągu roku,

3) zmiana powodująca wzrost emisji LZO o więcej niż 10% dla pozostałych instalacji

- część instalacji, która podlega zmianie, jest traktowana jako istniejąca instalacja pod warunkiem, że emisja z całej instalacji nie przekroczy emisji, która następowałaby, gdyby część zmieniona była traktowana jak instalacja nowa.

§ 33.

1. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa tabela 1 załącznika nr 8 do rozporządzenia, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:

1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S1;

2) niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S2;

3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S4.

2. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa tabela 2 załącznika nr 8 do rozporządzenia, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:

1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S1;

2) niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S3;

3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S5.

3. Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia w tabeli 3, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:

1) jednostki powierzchni produktu;

2) jednostki produktu.

4. LZO wprowadzane do powietrza przez systemy wentylacji grawitacyjnej, z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza przez urządzenia ograniczające wielkość emisji LZO, traktuje się jako LZO wprowadzane do powietrza w sposób niezorganizowany.

5. Jako LZO wprowadzane do powietrza w sposób niezorganizowany traktuje się także LZO wprowadzane do powietrza przez:

1) (wchodzi od 2012-07-01)

2) zawory bezpieczeństwa i zawory odpowietrzające w instalacjach do magazynowania LZO

- z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza przez urządzenia ograniczające wielkość emisji LZO.

§ 34.

1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 33 ust. 1 i 2, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga karoserii}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

- gdzie:

I1 - oznacza masę zakupionych LZO, którą wprowadzono do instalacji w okresie roku,

I2 - oznacza masę LZO odzyskanych, ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku,

I3 - oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego użycia, lecz nie jako wsad do instalacji, w okresie roku,

H - oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O - oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W - oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R - oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,

G - oznacza masę LZO zawartych w gazach odlotowych wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany,

P - oznacza wielkość produkcji wyrażoną odpowiednio jako ilość, masę, powierzchnię lub objętość produktów, a w przypadku instalacji do wytłaczania tłuszczu zwierzęcego i instalacji do wytłaczania lub rafinowania oleju roślinnego - ilość przerabianego surowca.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o których mowa w § 33 ust. 3, z tym że zamiast S4 przyjmuje się te standardy.

3. Sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku objętego bilansem. O każdym przypadku niedotrzymania tych standardów informuje się niezwłocznie organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, przedkładając roczny bilans masy LZO.

§ 35.

1. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w tabeli 1 lp. 14 załącznika nr 8 do rozporządzenia, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S1 i S2 lub standardu emisyjnego S4.

2. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w tabeli 2 załącznika nr 8 do rozporządzenia, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S1 i S3 lub standardu emisyjnego S5.

§ 36.

1. Dla LZO określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1222 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679 i Nr 182, poz. 1228), jako substancje:

1) rakotwórcze kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R45 lub R49,

2) mutagenne kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R46,

3) działające szkodliwie na rozrodczość, kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R60 lub R61,

4) rakotwórcze kategorii 3 z przypisanym zwrotem R40 lub R68

stosuje się standard emisyjny S1; standard emisji niezorganizowanej tych LZO wynosi O, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Standard emisyjny S1 dla LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 g, wynosi 2 mg/m3u; standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

3. Standard emisyjny S1 dla fluorowcowanych LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 g, wynosi 20 mg/m3u; standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w tabeli 1 lp. 6 w załączniku nr 8 do rozporządzenia oraz do LZO, o których mowa w § 33 ust. 5 pkt 2, a przepisu ust. 3 nie stosuje się także do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w tabeli 1 lp. 5 w załączniku nr 8 do rozporządzenia; w takich przypadkach emisja LZO może następować w sposób zorganizowany lub niezorganizowany i stosuje się odpowiednie standardy określone w załączniku nr 8.

§ 37.

1. Przepisu § 33 nie stosuje się do instalacji, w których nie są dotrzymywane standardy emisyjne, ale dla których:
   1) spełniony jest warunek planu obniżenia emisji określony w załączniku nr 9, albo
   2) prowadzący instalacje opracuje inny plan obniżenia emisji, którego realizacja zapewni spełnienie warunku obniżenia emisji równoważnego temu, które zostałoby osiągnięte przy zastosowaniu standardów emisyjnych.
2. Równoważne obniżenie emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, z instalacji nowych, które zostaną oddane do użytkowania, powinno nastąpić z dniem oddania instalacji do użytkowania.
3. W terminie 2 miesięcy od zakończenia każdego roku objętego planem obniżenia emisji przedkłada się organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego i ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie dotyczące poprzedniego roku, zawierające odpowiednio:
   1) sprawdzenie spełnienia warunku planu obniżenia emisji określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia albo
   2) rozliczenie planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w tym roczny bilans masy LZO.
4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 36.

§ 38.

1. Przepisu § 33 ust. 1 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w tabeli 1 lp. 11 załącznika nr 8 do rozporządzenia, jeżeli wprowadzanie do powietrza LZO z tych instalacji nie może odbywać się w sposób zorganizowany, w szczególności do powlekania samolotów, statków i pociągów. W takim przypadku stosuje się warunek planu obniżenia emisji albo plan obniżenia emisji, o których mowa w § 37.
2. Przepisu § 33 ust. 1 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w tabeli 1 lp. 7 załącznika nr 8 do rozporządzenia, jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tych instalacjach, jest nie większa niż 30% masy tego materiału.

§ 39.

1. Standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 33, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 7 do rozporządzenia, uznaje się za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO, jaka następowałaby w przypadku dotrzymywania standardów emisyjnych.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 36.

§ 40.

1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli średnia 24-godzinna wielkość emisji LZO w gazach odlotowych dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz są spełnione następujące warunki:
   1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu - w przypadku instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w tabeli 1 lp. 8 i 9 załącznika nr 8 do rozporządzenia;
   2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu - w przypadku instalacji innych niż określone w pkt 1.
2. Średnie 24-godzinne wielkości emisji LZO, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako średnią arytmetyczną ze wszystkich odczytów, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i zatrzymywania instalacji oraz konserwacji wyposażenia. Regularnie przebiegających faz danego procesu w instalacji nie traktuje się jako rozruchu i zatrzymywania instalacji.
3. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, przy sprawdzaniu spełniania warunków uznawania standardu emisyjnego S1 za dotrzymany, określonych w ust. 1, stosuje się przepis § 12 ust. 4.
4. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
   1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu;
   2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.
5. W przypadku LZO, o których mowa w § 36, dotrzymanie standardu emisyjnego S1 sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.

6. W przypadku dokonywania pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczania.

Rozdział 7. Przepisy przejściowe i końcowe

§ 41.

1. Do dnia 1 kwietnia 2013 r. standardów emisyjnych, o których mowa w § 33 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, nie stosuje się do istniejących instalacji, które są wyposażone w urządzenia ochronne ograniczające wielkość emisji LZO do wartości:

1) 50 mg/m3u, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny - dla dopalania LZO,

2) 150 mg/m3u, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny - dla innych sposobów ograniczania wielkości emisji LZO

- w przypadku gdy wielkość emisji LZO wprowadzonych do powietrza łącznie w sposób zorganizowany i niezorganizowany jest nie większa niż wielkość emisji LZO, jaka następowałaby w przypadku zastosowania standardów emisyjnych, o których mowa w § 33 ust. 1 i 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 36.

§ 42.

Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. Nr 260, poz. 2181 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 140).

§ 43.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 33 ust. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r.

Załącznik 1.

Standardy emisyjne dwutlenku siarki, tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, pyłu ze źródeł istniejących

I.

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu, biomasy, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1

Tabela 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca1990 r.		Źródła istniejące
	Źródła wymienione w poz. IV. 1. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[1)]	Źródła pozostałe	oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
<5	1500	1500	1500
≥ 5 i < 50	1500	1500	1300
≥ 50 i <100	1500	1500	850
≥ 100 i < 225	1500	1500	Liniowy spadek
≥ 225 i < 500	1500	Liniowy spadek od 1500 do 400[2)]	od 850 do 400[2)]

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

Tabela 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazachodlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w poz. IV. 1. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[1)]	Źródła pozostałe	
<50	2000	1500	1500
≥ 50 i <100	2000	1500	850
≥ 100 i <225	2000	1500	Liniowy spadek
≥ 225 i < 500	2000	Liniowy spadek od 1500 do 400[2)]	od 850 do 400[2)]
≥ 500	2000	400[2)]	400[2)]

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

Tabela 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w poz. IV. 1. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[1)]	Źródła pozostałe	
< 100	800	800	800
≥100 i < 500	800	Liniowy spadek od 800 do 400[2)]	Liniowy spadek od 800 do400[2)]
≥ 500	800	400[2)]	400[2)]

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy określa tabela 4.

Tabela 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
< 100	800
≥ 100 i<500	Liniowy spadek od 800 do 400[2)]
≥ 500	400[2)]

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

Tabela 5.

Nominalna moccieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazachodlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w poz. IV. 1. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[1)]	Źródła pozostałe	
<300	1700	1700	850
≥ 300 i < 500	1700	Liniowy spadek od 1700 do 400	Liniowy spadek od 850 do 400
≥ 500	1700	400	400

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

Tabela 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
gaz ciekły	5
gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

II.

Standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu, biomasy, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania węgla kamiennego określa tabela 7.

Tabela 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.2. niniejszego załącznika do rozporządzenia, od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r.[3)]	Źródła pozostałe		do31 grudnia 2015 r.	od1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
<50	400	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 500	600	600	600	500	500
>500	500	500[4)]	200[5)]	5 00[4)]	200[5)6)]

2. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania węgla brunatnego określa tabela 8.

Tabela 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.2. niniejszego załącznika do rozporządzenia, od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r.[3)]	Źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
≤500	500	500	400	500	400
>500	500	200[5)]	400[4)]	200[5)7)]	

3. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania koksu określa tabela 9.

Tabela 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.2. niniejszegozałącznika do rozporządzenia, od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017r.[3)]	Źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	odl stycznia 2016 r.		
≤ 500	450	450	450	400	400
> 500	450	450[4)]	200[5)]	400[4)]	200[5)7)]

4. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania biomasy określa tabela 10.

Tabela 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła wymienione w poz. IV. 2. niniejszego załącznika do rozporządzenia, od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r.[3)]	Źródła pozostałe	
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
≤ 500	400	400	400
> 500	400[5)]	400[4)]	200[5)]

5. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw ciekłych określa tabela 11.

Tabela 11.

Nominalna moccieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.	Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
<50	450	400
≥50 i ≤ 500	450	450
>500	400	400

6. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw gazowych określa tabela 12.

Tabela 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<5	150
≥5 i ≤ 500	300
>500	200

III.

Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu, biomasy, paliw gazowych i paliw ciekłych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 13.

Tabela 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.3. i4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[8)]	Źródła pozostałe			
		do31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
<5	700	700	200	630	200
≥ 5 i <50	400	400	100	400	100[9)]
≥ 50 i ≤ 500	350	100	100	100	100
≥500	350	50[10)]	50[10)]	50[10)]	50[10)]

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 14.

Tabela 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.3. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[8)]	Źródła pozostałe		do31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
<5	700	700	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	400	100	400	100[9)]
≥ 50 i < 500	225	100	100	100	100
≥500	225	50[10)]	50[10)]	50[10)]	50[10)]

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania koksu określa tabela 15.

Tabela 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w poz. IV.3. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia, do terminów tam określonych[8)]	Źródła pozostałe			
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
<5	635	635	200	630	200
≥ 5 i < 50	635	400	100	400	100[9)]
≥ 50 i < 500	635	100	100	100	100
≥500	635	50	50	50	50

4. Standardy emisyjne pyłu ze spalania biomasy określa tabela 16.

Tabela 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
<5	700	200
≥ 5 i < 50	400	100

≥ 50 i < 500	100	100
≥500	50	50

5. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 17.

Tabela 17.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz koksowniczy,niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy	5

6. Standard emisyjny pyłu ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, w których spalane są paliwa ciekłe o zawartości popiołu większej niż 0,06 %, wynosi 100 mg/m3u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach - 50 mg/m3u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych.

IV.

Źródła spalania paliw, wskazane w tabelach 1 - 3, 5, 7 - 10, oraz 13 - 15 w kolumnie nr 2.

1. W zakresie dwutlenku siarki - w okresie do dnia 31 grudnia 2015 lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

1) Elektrownia Bełchatów - 2 kotły x BB-1150;
2) Elektrownia Turów - 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2013 r.;
3) Elektrownia Kozienice - 5 kotłów OP-650;
4) Elektrownia Dolna Odra - 1 kocioł OP-650;
5) Elektrownia Pomorzany - 2 kotły Benson OP-206, 1 kocioł WP - 120;
6) Elektrownia Szczecin - 2 kotły OP-130;
7) Elektrownia Połaniec Spółka Akcyjna - Grupa Elektrabel - 2 kotły EP-650;
8) Elektrownia Rybnik S.A. - 3 kotły OP-650;
9) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., El. Ostrołęka "B" - 2 kotły OP-650;
10) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia "Łagisza" - 3 kotły OP-380k;
11) Elektrownia "Skawina" S.A. - 4 kotły OP-230,4 kotły OP-210;
12) Elektrownia "Stalowa Wola" S.A. - 4 kotły OP-150, 2 kotły OP-380k;
13) Vattenfall Heat Poland S.A. EC "Siekierki"11) - 2 kotły OP-230, 1 kocioł OP-380, 3 kotły OP-430, 1 kocioł WP-200, 3 kotły WP-120;
14) Vattenfall Heat Poland S.A. EC "Żerań" 12) - 5 kotłów OP 230, 4 kotły WP 120;
15) Elektrociepłownia nr 2, Łódź - 1 kocioł OP 130, 1 kocioł OP 130 do dnia 31 grudnia 2014 r., 1 kocioł OP 140;
16) Elektrociepłownia nr 3, Łódź - 1 kocioł OP 230, 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2014 r.;
17) Elektrociepłownia nr 4, Łódź - 4 kotły WP 120;
18) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica - 4 kotły OP 130;
19) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław, 2 kotły OP 430 - 1 kocioł WP 70, 1 kocioł WP 120;
20) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska, 2 kotły OP 70C - 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 230;
21) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska - 1 kocioł WP 120;
22) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II - 2 kotły OP 230;
23) Elektrociepłownia Białystok S.A. - 2 kotły OP 140, 1 kocioł OP 230;
24) Elektrociepłownia Zabrze S.A. - 2 kotły WP 120;
25) Elektrociepłownia Będzin S.A. - 2 kotły OP 140;
26) Elektrociepłownia Gorzów S.A. - 2 kotły OP 140;
27) Elektrociepłownia Elbląg S.A. - 3 kotły OP 130, 1 kocioł WP 120;
28) Elektrociepłownia Toruń S.A. - 2 kotły WP 120;
29) Elektrociepłownia Lublin Wrotków - 2 kotły WP 70;
30) Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego "Orlen" S.A. - 1 kocioł OO-220, 3 kotły OO-320, 4 kotły OO-420;
31) Energetyka Dwory sp. z o.o. - 1 kocioł OP-140 do dnia 31 grudnia 2012 r.;
32) Elektrociepłownia Anwil S.A., Włocławek - 1 kocioł OO-230, 2 kotły OO-260;
33) Zakłady Azotowe "Puławy" S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy - 2 kotły OP-215;
34) Huta im. T. Sendzimira S.A. - 4 kotły TP-230, 1 kocioł OP-230;
35) Elektrociepłownia Rafinerii Gdańskiej - 2 kotły OOP-160;

36) Elektrociepłownia II Elana S.A., Toruń - 4 kotły OO-120.

1. W zakresie tlenków azotu - w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:
   1) Zespół Elektrowni PAK, Elektrownia Adamów - 5 kotłów OP 380 b;
   2) Elektrownia Kozienice - 3 kotły OP-650, 2 kotły AP-1650;
   3) EL. Dolna Odra - 5 kotłów OP-650;
   4) Elektrownia Połaniec Spółka Akcyjna - Grupa Elektrabel - 6 kotłów EP-650;
   5) Elektrownia Rybnik S.A. - 5 kotłów OP-650;
   6) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., Elektrownia Ostrołęka "B" - 1 kocioł OP-650;
   7) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III - 6 kotłów OP-650;
   8) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska - 2 kotły OP-380, 4 kotły OP-650;
   9) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łagisza - 2 kotły OP-380k;
   10) Elektrownia "Opole" S.A. - 4 kotły BP-1150;
   11) Vattenfall Heat Poland S.A. EC "Siekierki"[11] - 2 kotły OP-230;
   12) Vattenfall Heat Poland S.A. Ciepłownia "Kawęczyn"[13] - 1 kocioł WP-120, 2 kotły WP-200;
   13) Elektrociepłownia nr 3, Łódź - 2 kotły OP 130, 1 kocioł OP 230;
   14) Elektrociepłownia nr 4, Łódź - 2 kotły OP 230;
   15) Elektrociepłownia "Kraków" S.A. - 2 kotły BC-90, 2 kotły BC-100, 4 kotły WP 120;
   16) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska - 2 kotły OP 230;
   17) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II - 2 kotły OP 230;
   18) Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., Elektrociepłownia II Poznań Karolin - 2 kotły OP 140, 2 kotły OP 430;
   19) Elektrociepłownia Nowa sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza - 1 kocioł OPG-230, 4 kotły OPG-230, 1 kocioł OPG-430;
   20) Zakłady Azotowe "Puławy" S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy - 3 kotły OP-215;
   21) International Paper-Kwidzyn S.A., Wydział Energetyczny - 4 kotły OP-140.
2. W zakresie pyłu - w okresie do dnia 31 grudnia 2017 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:
   1) Ciepłownia Miejska Łomża - 3 kotły WR-25;
   2) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Ciepłownia "Zatorze", Leszno - 3 kotły WR-25;
   3) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Chełm - 2 kotły WR-25, 1 kocioł WR-10;
   4) Ciepłownia Miejska Sieradz - 2 kotły WR-25;
   4) Lubrem S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie - 3 kotły WR-25;
   5) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Ciepłownia "Zachód", Białystok - 3 kotły WR-25;
   7) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Karczew - 3 kotły WR-25;
   8) Ciepłownia C III Ełk - 3 kotły WR-25;
   9) Ciepłownia "Zasanie" Przemyśl - 3 kotły WR-25;
   10) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Biała Podlaska - 2 kotły WR-25;
   11) Ciepłownia "Rejtan" Częstochowa - 3 kotły WR-25;
   12) Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC sp. z o.o., Ciechanów - 3 kotły WR-25, 3 kotły OR-10;
   13) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Legnicy S.A. - 1 kocioł WR-46, 2 kotły OR 32;
   14) OPEC Grudziądz - 2 kotły WR-25, 3 kotły OR-32;
   15) Ciepłownia Miejska Malbork - 2 kotły WR-10;
   16) Atex sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość - 3 kotły WR-25;
   17) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej sp. z o.o., Krosno - 2 kotły WR-10 do dnia 31 grudnia 2015 r., 2 kotły WR-10;
   18) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Tarnowskie Góry - 2 kotły WR-25;
   19) Zakład Energetyki Cieplnej Tczew sp. z o.o. - 2 kotły WR-25;
   20) Elektrociepłownia "Zduńska Wola" sp. z o.o. - 3 kotły OR-32, 1 kocioł WR-25;
   21) Miejska Energetyka Cieplna sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła - 2 kotły WR-25;
   22) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Gniezno - 2 kotły WR-25, 1 kocioł WLM-5 do dnia 31 grudnia 2015 r.;
   23) Szczecińska Energetyka Cieplna sp. z o.o. - 2 kotły WR-25;
   24) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej "Legionowo" sp. z o.o. - 3 kotły WR-25;
   25) Kalisz-Piwonice S.A. - 3 kotły WR25, 1 kocioł OSR-32;
   26) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Ciepłownia Główna, Suwałki - 4 kotły WR-25;
   27) Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej "RADPEC" S.A. - 3 kotły WR-25;
   28) Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski - 2 kotły WR-25;
   29) Zakład Energetyki Cieplnej, Ciepłownia "Konstantynowska", Pabianice[14]- 4 kotły WR-25.
3. W zakresie dwutlenku siarki i pyłu - w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:
   1) ENERGOTOR-TORUŃ S.A. - do dnia 30 czerwca 2010 r.;
   2) Zespół Elektrociepłowni "Bydgoszcz S.A. EC II";
   3) Zespół Elektrociepłowni "Bydgoszcz S.A. EC I";
   4) Inowrocławskie Zakłady Chemiczne "Soda Mątwy S.A."[15];
   5) Janikowskie Zakłady Sodowe "Janikosoda S.A."[15];
   6) ELANA S.A. Toruń - do dnia 30 czerwca 2010 r.;
   7) Łęczyńska Energetyka sp. z o.o. w Bogdance, Puchaczów;
   8) MEGATEM EC Lublin;

9) Tomaszowskie Zakłady Drobiarskie "ROLDROB" S.A., Tomaszów Mazowiecki;
10) Kutnowskie Zakłady Drobiarskie EXDROB S.A. w Kutnie - do dnia 31 października 2010 r.;
11) Vattenfall Heat Poland S.A. Elektrociepłownia "Pruszków"[16)];
12) Vattenfall Heat Poland S.A. Ciepłownia "Wola"[17)];
13) Energetyka Ursus sp. z o.o. Warszawa[18)]:
14) ENERGOPEP sp. z o.o. EC Jeziorna Spółka komandytowa, Elektrociepłownia Jeziorna, Konstancin-Jeziorna[19)] - do dnia 31 grudnia 2009 r.;
15) Elektrownia Blachownia, Kędzierzyn Koźle;
16) Huta "Andrzej", Zawadzkie;
17) Zakłady Azotowe "Kędzierzyn" S.A., Kędzierzyn Koźle;
18) Zakład Usług Technicznych FASTY sp. z o.o., Białystok;
19) Elektrociepłownia ZABRZE, Zabrze;
20) Elektrownia EC1, Bielsko-Biała;
21) Elektrociepłownia SZOMBIERKI, Bytom;
22) "Carbo - Koks" sp. z o.o. Zakład Produkcyjny w Bytomiu[20)];
23) Aspra-Sefako S.A., Sędziszów;
24) Carbon Black Polska sp. z o.o., Jasło;
25) Ciepłownia "Bielszowice", Ruda Śląska;
26) Ciepłownia "Mikołaj", Ruda Śląska;
27) Ciepłownia "Nowy Wirek", Ruda Śląska;
28) Ciepłownia C II Spółdzielni Mieszkaniowej " Świt", Ełk;
29) Ciepłownia Huty CEDLER S.A., Sosnowiec;
30) ZEC w Katowicach - Wydział I - "Kazimierz-Juliusz" w Sosnowcu[21)];
31) ZEC w Katowicach - Wydział II - "Niwka-Modrzejów" w Sosnowcu[22)];
32) COWiK Bartoszyce sp. z o.o. - kotłownia rejonowa, Bartoszyce;
33) Dolnośląski Zakład Termoenergetyczny S.A., Dzierżoniów;
34) Elektrociepłownia Bydgoszcz I, Bydgoszcz;
35) Elektrociepłownia GIGA sp. z o.o., Świdnik;
36) Elektrociepłownia Gorlice, Gorlice;
37) Elektrociepłownia WSK Rzeszów, Rzeszów;
38) Elektrociepłownia Zduńska Wola sp. z o.o., Zduńska Wola;
39) ENERGOPON sp. z o.o., Poniatowa;
40) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Bydgoszcz;
41) Kotłownia Miejska w Myszkowie, Myszków;
42) Miejska Energetyka Cieplna sp. z o.o., Ostrowiec;
43) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Włocławek;
44) Mifama S.A., Mikołów;
45) MPEC sp. z o.o., Leszno;
46) MPGK Włodawa, Włodawa;
47) MZEC sp. z o.o., Chojnice;
48) Nadwiślańska Spółka Energetyczna sp. z o.o., Bieruń;
49) PEC sp. z o.o., Jarocin;
50) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT sp. z o.o. Zakład Z-1 Dębieńsko, Czerwionka-Leszczyny;
51) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Katowice;
52) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT sp. z o.o. Zakład Z-2 Knurów, Czerwionka-Leszczyny;
53) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT sp. z o.o. Zakład Z-3 Szczygłowice, Czerwionka-Leszczyny;
54) Przedsiębiorstwo Energetyczne Systemy Ciepłownicze S.A., Częstochowa;
55) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplej "Legionowo" sp. z o.o., Legionowo;
56) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Hajnówka;
57) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej, Oborniki;
58) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Ełk;
59) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Pułtusk;
60) Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Goleniowie sp. z o.o., Goleniów;
61) Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ATEX sp. z o.o., Zamość;
62) RSW S.A. - Ciepłownia Ignacy, Rybnik;
63) RSW S.A. - Ciepłownia Jankowice, Rybnik;
64) RSW S.A. - Ciepłownia Rymer, Rybnik;
65) RSW S.A. Elektrociepłownia Chwałowice, Rybnik;
66) Spółdzielnia Mieszkaniowa "Zazamcze", Włocławek;
67) VT ENERGO sp. z o.o., Dobre Miasto;
68) Zakład Energetyczny Częstochowa S.A., Częstochowa;
69) Zakład Energetyczny w Sokołowie Podlaskim, Sokołów Podlaski;
70) Zakład Energetyki Cieplnej, Wołomin;

71) Zakład Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Bolesławiec;
72) Zakład Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Nowy Dwór Mazowiecki;
73) Zakład Gospodarki Ciepłowniczej sp. z o.o., Tomaszów Mazowiecki;
74) Zakład Produkcji Ciepła Żory, Żory;
75) Zakłady Energetyki Cieplnej, Katowice;
76) Zakłady Tworzyw sztucznych Gamrat w Jaśle, Jasło;
77) Zakład Energetyki Cieplnej sp. z o.o., Tczew.

Uwagi:
Terminy dla poszczególnych źródeł i obiektów, o których mowa w poz. IV niniejszego załącznika do rozporządzenia, wynikają z Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzecząpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.
Objaśnienia:

1) Po upływie terminów określonych w poz. IV.1. i 4. niniejszego załącznika do rozporządzenia obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych.

2) Standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:
1) 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.;
2) 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.
Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

3) Przed upływem i po upływie terminów określonych w poz. IV.2. niniejszego załącznika do rozporządzenia obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.

4) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z 5 lat), wynosi 600 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1500 godzin rocznie (średnia krocząca z 5 lat), wynosi 450 mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

6) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w poz. IV.2. niniejszego załącznika do rozporządzenia wynosi, do czasu określonego w tej pozycji, 500 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

7) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w poz. IV.2. niniejszego załącznika do rozporządzenia wynosi, do czasu określonego w tej pozycji, 400 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

8) Po upływie terminów określonych w poz. IV.3. i 4.niniejszego załącznika do rozporządzenia obowiązują standardy emisyjne pyłu jak dla źródeł pozostałych.

9) Standard emisyjny pyłu ze źródeł wymienionych w poz. IV.3. niniejszego załącznika do rozporządzenia wynosi, do czasu określonego w tej pozycji, 400 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

10) Dla źródeł, w których spalane jest paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż 5800 kJ/kg, zawartość wilgoci większą niż 45 % wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60 % wagowych i zawartość tlenku wapnia większą niż 10 %, standard emisyjny wynosi 100 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

11) Dawniej Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC "Siekierki".

12) Dawniej Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC "Żerań".

13) Dawniej Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Elektrociepłownia "Kawęczyn".

14) Dawniej Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice.

15) Źródła spalania paliw zostały wydzierżawione Elektrociepłowniom Kujawskim sp. z o.o. z siedzibą w Inowrocławiu.

16) Dawniej Elektrociepłownia Pruszków I (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Pruszków.

17) Dawniej Ciepłownia Wola Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Warszawa.

18) Dawniej URSUS - MEDIA sp. z o.o., Warszawa.

19) Dawniej Warszawskie Zakłady Papiernicze w Konstancinie Jeziornej.

20) Dawniej Zakłady Mechaniczne BYTOM, Bytom.

21) Dawniej Ciepłownia KAZIMIERZ (ZEC Katowice), Katowice.

22) Dawniej Ciepłownia NIWKA (ZEC w Katowicach), Katowice.

Załącznik 2.

Standardy emisyjne ze źródeł nowych, dla których wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono przed dniem 27 listopada 2002 r., a źródła zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r.

I.

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu, biomasy, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

Tabela 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
<5	1500
≥ 5 i < 50	1300
≥ 50 i < 100	850
≥100 i < 500	Liniowy spadek od 850 do 400[1)]
≥500	400[1)]

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

Tabela 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
<50	1500
≥ 50 i <100	850
≥100 i < 500	Liniowy spadek od 850 do 400[1)]
≥500	400[1)]

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

Tabela 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
<50	800
≥ 50 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400[l)]
≥500	400[1)]

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy określa tabela 4.

Tabela 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
< 100	800
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400[1)]
≥500	400[1)]

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

Tabela 5.

Nominalna moc cieplna źró	‰‰ ‰ ‰	Standardy emisyj

<300	850
≥300 i<500	Liniowy spadek od 850 do 400
≥500	400

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

Tabela 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
gaz ciekły	5
gaz ziemny, gaz miejski, gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	35
gaz koksowniczy, gaz wielkopiecowy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
pozostałe gazy	35

II.

Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu, biomasy, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania węgla kamiennego określa tabela 7.

Tabela 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u przy zawartości 6% tlenu w gazachodlotowych			
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
≤ 50	400	400	400	400
> 50 i ≤ 500	600	600	500	500
> 500	500	200	500	200

2. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania węgla brunatnego określa tabela 8.

Tabela 8.

Nominalna moccieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
≤ 500	500	500	400	400
>500	500	200	400	200

3. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania koksu określa tabela 9.

Tabela 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/mu^3_u, przy zawartości 6 % tlenu wgazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
≤ 500	450	450
> 500	450	200

4. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania biomasy określa tabela 10.

Tabela 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
≤500	400	400
>500	400	200

5. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw ciekłych określa tabela 11.

Tabela 11.

Nominalna moccieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u przy zawartości 3 % tlenu wgazach odlotowych	
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.	Źródła oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
<50	450	400
≥ 50 i ≤ 500	450	450
>500	400	400

6. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw gazowych określa tabela 12.

Tabela 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu wgazach odlotowych
<5	150
≥ 5 i < 500	300
>500	200

7. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych (węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks, biomasa) określa tabela 13.

Tabela 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.			
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 7 października 1998r.		dla których decyję o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 7 października 1998 r.	
			do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
<5	700[2)] 635[3)] 630[4)]	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	50	50
≥500	50	50	50	50	50	50

2. Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06 % w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi 100 mg/m^3_u, przy zawartości tlenu 3 % w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach - 50 mg/m^3_u, przy zawartości tlenu 3 % w gazach odlotowych.

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 14.

Tabela 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz miejski, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5

gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
pozostałe gazy	5

Objaśnienia:

1) Standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m^3_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

1) 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.;

2) 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z 5 lat) od dnia 1 stycznia 2016 r. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

2) Węgiel kamienny i biomasa.

3) Koks.

4) Węgiel brunatny.

Załącznik 3.

Standardy emisyjne ze źródeł nowych, dla których wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., z turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., oraz ze źródeł istotnie zmienionych po dniu 27 listopada 2003r.

I.

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych określa tabela 1.

Tabela 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu wgazach odlotowych		
	Biomasa	Koks	Pozostałe paliwa stałe
<5	400	800	1500
≥ 5 i < 50	400	800	1300
≥ 50 i < 100	200	800	850
> 100	200	200	200

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych określa tabela 2.

Tabela 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
≤ 100	850
> 100 i ≤ 300	Liniowy spadek od 400 do 200
> 300	200

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych określa tabela 3.

Tabela 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW[1)]	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3u, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych[2)]
< 50	850
≥ 50	285

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych określa tabela 4.

Tabela 4.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
gaz ciekły	5

niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych określa tabela 5.

Tabela 5.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_u, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych[2)]
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

II.

Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze spalania paliw stałych, paliw ciekłych i paliw gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw stałych określa tabela 6.

Tabela 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	Biomasa	Pozostałe paliwa stałe
≤ 100	400	400
> 100 i ≤ 300	300	200
> 300	200	200

2. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych określa tabela 7.

Tabela 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
≤ 100	400
> 100	200

3. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych określa tabela 8.

Tabela 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu wgazach odlotowych	
	Gaz ziemny[3)]	Pozostałe gazy
≤ 300	150	200
> 300	100	200

4. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych określa tabela 9.

Tabela 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW[1)]	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych[2)]		
	Gaz ziemny[3)]	Paliwa ciekłe	Paliwa gazowe (inne niż gaz ziemny)
< 50	150	400[5)]	200

≥ 50	50[4)]	120[5)]	120

III.

Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, paliw ciekłych i paliw gazowych

1 . Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych określa tabela 10.

Tabela 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
< 50	100
≥ 50 i ≤ 100	50
> 100	30

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych określa tabela 11.

Tabela 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW[1)]	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15 %, z pozo stałych źródeł - 3 %
≤ 100	50
> 100	30

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 12.

Tabela 12.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u, przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15 %, z pozostałych źródeł - 3 %
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
pozostałe gazy	5

Objaśnienia:

1) Nominalna moc cieplna określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %.

2) Standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70 %.

Standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku. Prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin.

3) Gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20 % (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

4) Standard emisyjny wynosi 75 mg/m^3_u, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych:

1) napędzających urządzenia mechaniczne,

2) których sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %, jest większa niż:

a) 75 % (całkowita sprawność turbiny gazowej pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej),

o 55 % (całkowita sprawność elektryczna turbiny gazowej pracującej w cyklu kombinowanym). Standardy emisyjne z turbin gazowych pracujących indywidualnie, które nie mieszczą się w żadnej z powyższych kategorii, ale których sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %, jest większa niż 35 %, oblicza się według wzoru:

50*n/35

gdzie n oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

5) Standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.

Załącznik 4.

Standardy emisyjne ze źródeł istniejących, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin

1. Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

Tabela 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO_2	$N0_2$	Pył
< 50	2000	400	700
≥ 50 i < 500	2000	600	350
≥ 500	2000	540[1)]	350

2. Standardy emisyjne ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

Tabela 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	$S0_2$	$N0_2$	Pył
< 50	2500	500	700
≥ 50	2500	500[1)]	225

3. Standardy emisyjne ze spalania koksu określa tabela 3.

Tabela 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	$S0_2$	$N0_2$	Pył
< 50	800	450	635
≥ 50	800	450[1)]	400

4. Standardy emisyjne ze spalania biomasy określa tabela 4.

Tabela 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	$S0_2$	$N0_2$	Pył
<5	800	600	700
≥ 5 i< 50	800	600	400
≥ 50 i < 500	800	600	100
≥ 500	800	600	50

5. Standardy emisyjne ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

Tabela 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych		
	$S0_2$	$N0_2$	Pył
< 50	1700	450	50[2)]
≥ 50	1700	630	50[2)]

6. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu, ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

Tabela 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<5	150
≥ 5 i < 50	300
≥ 50	350

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki i pyłu ze spalania paliw ciekłych określa tabela 7.

Tabela 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	$S0_2$	Pył
gaz ziemny	35	5
gaz ciekły	5	5
gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	10
gaz wielkopiecowy, gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	800	50
gaz miejski	100	5
pozostałe gazy	35	5

Objaśnienia:

[1)] Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z 5 lat), wynosi 600 mg/m3u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymania.

[2)] Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06 % w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi 100 mg/m3u, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

Załącznik 5.

Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów oraz z niektórych instalacji współspalania odpadów

1. Standardy emisyjne z instalacji spalania i współspalania odpadów określa poniższa tabela.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u), przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych[1)]		
		Średnie dobowe	Średnie trzydziestominutowe	
			A	B
1	2	3	4	5
1	pył ogółem	10	30	10
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
3	chlorowodór	10	60	10
4	fluorowodór	1	4	2
5	dwutlenek siarki	50	200	50
6	tlenek węgla[2)]	50	100	150[3)]

7	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu z istniejących instalacji [4] o zdolności przerobowej[5] większej niż 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny lub z nowych instalacji	200	400	200
	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu z istniejących instalacji [4] o zdolności przerobowej[5] do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	400		
8	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	Średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin		
	kadm + tal	0,05		
	rtęć	0,05		
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5		
9	dioksyny i furany	Średnia z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin 0,1[6]		

2. Wyróżnia się następujące współczynniki równoważności toksycznej dla dioksyn i furanów, określonych w poz. 9:

2,3,7,8 - Czterochlorodwubenzodioksyna (TCDD) 1
1,2,3,7,8 - Pięciochlorodwubenzodioksyna (PeCDD) 0,5
1,2,3,4,7,8 - Szesciochlorodwubenzodioksyna(HxCDD) 0,1
1,2,3,7,8,9 - Sześciochlorodwubenzodioksyna(HxCDD) 0,1
1,2,3,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD) 0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Siedmiochlorodwubenzodioksyna (HpCDD) 0,01
-Ośmiochlorodwubenzodioksyna (OCDD) 0,001
2,3,7,8 - Czterochlorodwubenzofiiran (TCDF) 0,1
2,3,4,7,8 - Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF) 0,5
1,2,3,7,8 - Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF) 0,05
1,2,3,4,7,8 - Sześciochlorodwubenzoruran (HxCDF) 0,1
1,2,3,7,8,9 - Sześciochlorodwubenzoruran (HxCDF) 0,1
1,2,3,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF) 0,1
2,3,4,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzoruran (HxCDF) 0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF) 0,01
1,2.3,4,7,8,9 - Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF) 0,01
-Ośmiochlorodwubenzofuran (OCDF) 0,001

Objaśnienia:

1) Przy spalaniu olejów odpadowych standardy emisyjne są określone przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych.

2) Standard emisyjny tlenku węgla z instalacji spalania odpadów, w których zastosowano technologię złoża fluidalnego, wynosi 100 mg/m^3 jako średnia wartość godzinowa.

3) Wartość średnia dziesięciominutowa.

4) Istniejące instalacje są to:

1) instalacje użytkowane, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r.;
2) instalacje, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2003 r.;
3) instalacje, dla których wniosek o wydanie decyzji złożono przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.

Decyzja, o której mowa powyżej, oznacza decyzję o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, decyzję o

pozwoleniu na budowę.
Wniosek o wydanie decyzji, o którym mowa powyżej, oznacza wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania.

5) Zdolność przerobowa instalacji spalania odpadów jest to wyrażona w tonach ilość odpadów, która może być spalona w ciągu godziny (podana przez projektanta i potwierdzona przez prowadzącego instalację). Jeżeli w zakładzie eksploatowanych jest kilka instalacji spalania odpadów, uwzględnia się łączną zdolność przerobową tych instalacji (odpowiednio - instalacji nowych, istniejących albo wszystkich).

6) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej.

Załącznik 6.

Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów

1. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w tabelach niniejszego załącznika do rozporządzenia standardy emisyjne nie zostały wprost określone, określa się według wzoru:

$$I1 - (I3 + H + O + W + R) \leq E$$

gdzie:
C - oznacza standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w tabelach niniejszego załącznika do rozporządzenia standardy emisyjne nie zostały wprost określone,
V{0dP}- oznacza objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów o najniższej wartości opałowej, określoną dla umownych warunków gazów odlotowych przy zawartości 11 % tlenu (dla spalania olejów odpadowych 3 % tlenu przy spalaniu olejów odpadowych w gazach odlotowych); jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych wynosi poniżej 10 % nominalnej mocy cieplnej instalacji, V{0dP} należy wyznaczyć z ilości odpadów, której spalenie odpowiadałoby 10 % nominalnej mocy cieplnej instalacji,
C{0dp} - oznacza standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, określone w kolumnie 3 tabeli załącznika nr 5 do rozporządzenia jako średnie dobowe,
V{proc} - oznacza objętość gazów odlotowych powstających w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), wyznaczoną dla zawartości tlenu, dla której, według niniejszego rozporządzenia, należy standaryzować emisje, a w przypadku nieokreślenia w rozporządzeniu takich zawartości tlenu dla instalacji - objętość gazów odlotowych wyznaczoną dla rzeczywistej zawartości tlenu w gazach odlotowych, nierozrzedzonych dodatkiem niepotrzebnego powietrza,
C{proc} - oznacza standardy emisyjne określone dla niektórych rodzajów instalacji wskazanych w tabelach 2 - 4 niniejszego załącznika do rozporządzenia lub, w przypadku nieokreślenia w tym załączniku takich standardów emisyjnych dla instalacji lub substancji - rzeczywiste wartości stężeń substancji w gazach odlotowych występujące w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), pod warunkiem że taka wielkość emisji substancji nie spowoduje przekraczania dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu lub wartości odniesienia.
Powyższy wzór jest stosowany także do obliczeń standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych powstających w procesie współspalania odpadów.
II.
Piece do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady
Standardy emisyjne C dla pieców do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady określa tabela 1.
Tabela 1.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/ m^3_u), przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych
1	pył całkowity	30
2	chlorowodór	10
3	fluorowodór	1
4	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu:- dla istniejących instalacji[1)] - dla nowych instalacji	800 500[2)]
5	dwutlenek siarki	50[3)]
6	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10[4)]
7	tlenek węgla	2000

8	kadm + tal	0,05
9	rtęć	0,05
10	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
11	dioksyny i furany	0,1[5)]

Uwagi:

1. W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 1 lp. 8 - 10 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 11 tej tabeli - minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

III.

Źródła spalania paliw, w których są współspalane odpady

A. Standardy emisyjne C{proc} dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady

1. W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Wartości {Cproc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m^3_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych określa tabela 2.

Tabela 2.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW				
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300		>300
				Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki 6)	850	Liniowy spadek od 850 do 200	200	200
2	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu nadwutlenek azotu	standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu 6)	400	300	200	200
3	pył	50	50	30	30	30

3. Wartości C{proc} dla biomasy wyrażone w $mg/m[^3_u$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych określa tabela 3.

Tabela 3.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW						
		< 50	> 50 i < 100	> 100 i ≤ 300	> 300 i ≤ 500		>500	
					Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § o 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6ust. 3 rozporządzenia
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki[6)]	200	200	200	200	200	200

2	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	standardy emisyjnetlenkówazotu wprzeliczeniunadwutlenek azotu[6)]	350	300	300	200	300 - do dnia 31 grudnia 2015 r. 200 - od dnia 1 stycznia2016 r.	200
3	pył	50	50	30	30	30	30	30

4. Wartości C{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m^3_u, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych określa tabela 4.

Tabela 4.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW				
		< 50	> 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300		>300
				Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki[6)]	850	Liniowy spadek od 850 do 200	Liniowy spadek od 400 do 200	200
2	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu [6)]	400	300	200	200
3	pył	50	50	30	30	30

B. Standardy emisyjne C

Standardy emisyjne C metali ciężkich, dioksyn i furanów ze źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, określa tabela 5.

Tabela 5.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u), przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
1	kadm + tal	0,05
2	rtęć	0,05
3	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
4	dioksyny i furany	0,1[5)]

Uwagi:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 5 lp. 1 - 3 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 4 tej tabeli -minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 5 określa się zgodnie z poz. 1 niniejszego załącznika do rozporządzenia.

IV.

Instalacje inne niż wymienione w poz. II i III, w których są współspalane odpady

Standardy emisyjne C dla instalacji innych niż wymienione w poz. II i III, w których są współspalane odpady, określa tabela 6.

Tabelka 6.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u)
1	kadm + tal	0,05
2	rtęć	0,05
3	dioksyny i furany	0,1[5)]

Uwagi:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 6 lp. 1 i 2 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 3 tej tabeli -minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 6 określa się zgodnie z poz. I niniejszego załącznika do rozporządzenia.

Objaśnienia:

1) Istniejące instalacje są to:

1. instalacje użytkowane, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r.;
2. instalacje, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2003 r.;
3. instalacje, dla których wniosek o wydanie decyzji złożono przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.

Decyzja, o której mowa powyżej, oznacza decyzję o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, decyzję o pozwoleniu na budowę.
Wniosek o wydanie decyzji, o którym mowa powyżej, oznacza wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania.

2) Standard emisyjny tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu z pieców do produkcji klinkieru cementowego, użytkowanych przed dniem 29 grudnia 2000 r., w których są współspalane odpady, wynosi 800 mg/m^3_u, przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych.

3) Standardu emisyjnego dwutlenku siarki można nie stosować w przypadkach, gdy substancja ta nie powstaje w wyniku spalania odpadów albo gdy ilość tej substancji powstająca w wyniku spalania odpadów jest nie większa od ilości, jaka powstałaby, gdyby zamiast odpadów spalane było paliwo.

4) Standardu emisyjnego substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny można nie stosować w przypadkach, gdy substancje te nie powstają w wyniku spalania odpadów.

5) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

6) Standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia. Dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej niż 1 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w niniejszym rozporządzeniu, jako wartość C_{proc} należy przyjąć odpowiedni standard określony dla źródeł o mocy 1 MW.

Załącznik 7.

Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

Proces prowadzony w instalacji, w której są używane rozpuszczalniki organiczne, zwany dalej w niniejszym załączniku "procesem", obejmuje czyszczenie wyposażenia, lecz nie obejmuje czyszczenia produktów, chyba że z niniejszego załącznika do rozporządzenia wynika inaczej.

1. Nakładanie spoiwa - proces, w którym spoiwo jest nakładane na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania spoiwem i laminowania związanego z działalnością drukarską oraz produkcją laminatów z drewna i tworzyw sztucznych. Spoiwo oznacza każdą mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne potrzebnymi do jego właściwego zastosowania, którą nakłada się w celu spojenia odrębnych części produktu.
2. Powlekanie - proces, w którym następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie powłoki na:
   1) następujące nowe pojazdy:
      a) samochody osobowe kategorii M11), przeznaczone do przewozu pasażerów, posiadające nie więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy, a także samochody kategorii N11) przeznaczone do przewozu towarów, posiadające maksymalną masę nieprzekraczającą 3,5 Mg, w takim stopniu, w jakim są pokrywane w tej samej instalacji co wskazane wyżej samochody osobowe kategorii M11),
      b) samochody dostawcze kategorii N1, N2 i N31) i samochody ciężarowe, z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych,
      c) autobusy kategorii N2 i N31) przeznaczone do przewozu pasażerów, które posiadają więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy,
      d) przyczepy kategorii O1, O2, O3 i O41),
   2) kabiny nowych samochodów ciężarowych kategorii N2 i N31), przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz na wszelkie inne zintegrowane pomieszczenia na sprzęt techniczny w pojazdach wykorzystywanych do przewozu towarów i posiadających maksymalną masę przekraczającą 3,5 Mg,
   3) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w szczególności powierzchnie samolotów, statków, pociągów, ciągników lub maszyn rolniczych, przyczep do ciągników rolniczych,
   4) powierzchnie drewniane i drewnopochodne,
   5) tkaniny, włókna oraz powierzchnie folii i papieru,
   6) skórę.

Przez pojazdy, o których mowa w poz. 2 pkt 1, należy rozumieć pojazdy o napędzie silnikowym, które poruszają się dzięki własnemu napędowi, posiadające co najmniej cztery koła, osiągające maksymalną prędkość przekraczającą 25 km/h, jak również ich przyczepy (pojazdy na kołach bez własnego napędu, ale z możliwością ciągnięcia przez pojazd silnikowy), z wyłączeniem pojazdów przemieszczających się po szynach, a także ciągników i maszyn rolniczych.
Powłoka oznacza każdą mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki

organiczne niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego.
Powlekanie nie obejmuje operacji powlekania podłoża metalami technikami natrysku elektroforetycznego i chemicznego.
Jeżeli powlekanie obejmuje operację, w toku której dowolną techniką nadrukowuje się ten sam artykuł, to taką operację nadruku traktuje się jako część powlekania. Proces powlekania nie obejmuje działalności drukarskiej będącej procesem odrębnym, lecz działalność ta może być włączona do powlekania wówczas, jeżeli podlega ona zakresowi rozporządzenia.

3. Powlekanie zwijanych metali walcowanych - proces, w którym produkty walcowane w zwojach: stal, stal nierdzewną, stal powlekaną, stopy miedzi lub taśmę aluminiową powleka się w sposób ciągły powłoką foliową lub laminowaną.

4. Czyszczenie na sucho - proces przemysłowy lub komercyjny, prowadzony z zastosowaniem LZO w instalacji do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych towarów konsumenckich, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.

5. Produkcja obuwia - proces produkcyjny, w którym wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.

6. Produkcja mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw - proces, w którym następuje wytwarzanie wskazanych wyżej produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i odcienia barwy oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym.

7. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych - wytwarzanie produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, w procesach syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania i proces wykańczania produktów farmaceutycznych.

8. Drukarstwo - proces polegający na reprodukowaniu tekstu lub obrazów, w którym przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju, z zastosowaniem nośnika obrazu. Proces ten obejmuje również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Wyróżnia się następujące procesy składowe, do których stosuje się przepisy rozdziału 6 rozporządzenia:

1) fleksografia - działalność drukarska stosująca nośnik obrazu wykonany z gumy lub z elastycznych polimerów światłoczułych, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika;

2) gorący offset rotacyjny - działalność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym:

a) materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy,

b) powierzchnia niedrukująca przyjmuje wodę, a tym samym odpycha farbę drukarską,

c) powierzchnia drukująca jest przystosowana do przyjęcia i przekazania farby drukarskiej na powierzchnię, która ma być zadrukowana,

d) odparowanie następuje w tunelu suszarniczym, w którym nadrukowany materiał podlega schnięciu;

3) laminowanie związane z działalnością drukarską - sklejanie dwóch lub więcej elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;

4) rotograwiura publikacyjna - działalność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;

5) rotograwiura - działalność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu (walec), na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika; wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni niedrukujących, przed tym jak powierzchnia, która ma być zadrukowana, zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;

6) sitodruk rotacyjny - działalność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania jej przez sito, które jest nośnikiem obrazu, i w którym powierzchnie drukujące (oczka) są otwarte i przepuszczają farbę, natomiast powierzchnie niedrukujące (oczka wolne od obrazu) są zaślepione i farba przez nie nie przechodzi; stosowana ciekła farba drukarska schnie tylko poprzez odparowanie; materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy;

7) lakierowanie - technika, którą nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny w celu dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie.

9. Przeróbka gumy - proces polegający na zestawianiu mieszanek, mieszaniu, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji kauczuku naturalnego lub syntetycznego oraz obejmujący inne operacje pomocnicze przekształcania kauczuku naturalnego lub syntetycznego w wykończony produkt.

10. Czyszczenie powierzchni produktów - proces polegający na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni produktów, łącznie z odtłuszczaniem, z wyjątkiem czyszczenia na sucho. Proces czyszczenia, na który składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowany jako jeden proces czyszczenia powierzchni. Proces ten nie dotyczy czyszczenia wyposażenia, lecz czyszczenia powierzchni produktów.

11. Wytłaczanie oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego - proces polegający na wytłaczaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia tłuszczu zwierzęcego, oczyszczeniu tłuszczów i olejów otrzymanych z nasion, masy roślinnej lub surowców zwierzęcych.

12. Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów - proces przemysłowy lub komercyjny polegający na powlekaniu i związanym z tym odtłuszczaniu, obejmujący:

1) pierwotne powlekanie pojazdów drogowych lub ich części materiałami wykończeniowymi, wykonywane poza instalacją produkcyjną,

2) powlekanie przyczep, w tym naczep2),

- lecz nieobejmujący wtórnego powlekania pojazdów drogowych lub ich części, wykonywanego jako część naprawy, konserwacji lub zdobienia.

13. Powlekanie drutu nawojowego - proces polegający na powlekaniu przewodników metalicznych stosowanych do nawijania w szczególności cewek transformatorów i silników.

14. Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych - proces polegający na wprowadzaniu środka konserwującego do masy drewna lub wyrobów drewnopochodnych.

15. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych - proces polegający na sklejaniu drewna lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

Objaśnienia:

1) W rozumieniu przepisów o homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep

2) Zaliczonych do przyczep kategorii O w rozumieniu przepisów o homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep.

Załącznik 8.

Standardy emisyjne LZO

Załącznik 8.

Standardy emisyjne LZO

I.

Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO z instalacji, w których prowadzone są procesy wymienione w tabeli 1, wyrażone są jako:

1) stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone jako S_1;

2) procent wsadu LZO[1)] i oznaczone jako S_2;

3) stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S_4.

2. Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 1 jako Z, rozumie się wsad LZO[1)] w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania (Z = I1 - I3).

3. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa tabela 1.

Tabela 1.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m^3_u	S_2 w %	S_4
1	Gorący offset rotacyjny	>15 i <25 >25	100 20	30 30	
2	Rotograwiura publikacyjna	>25	75	10/15[2)]	
3	Sitodruk rotacyjny na tkaninie lub tekturze	>30	100	20	
4	Inny rodzaj rotograwiury i sitodruku rotacyjnego, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie w drukarstwie	>15 i < 25 >20	100 100	25 20	
5	Czyszczenie na sucho mebli, odzieży i innych podobnych produktów, z wyjątkiem ręcznego usuwania plam i zabrudzeń	>0	-		20 g/kg czystego, suchego produktu
6	Czyszczenie powierzchni z zastosowaniem LZO, o których mowa w § 36 rozporządzenia	> 1 i <5	20 [3)] 20 [3)]	15 10	

7	Inny rodzaj czyszczenia powierzchni	> 2 i < 10 > 10	75 75	20 15	
8	Powlekanie nowych pojazdów	> 0,5 i < 15	50	25	
9	Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów	>0,5	50	25	
10	Powlekanie zwijanych metali walcowanych (stali, aluminium, stopów miedzi)	>25	50 [4)]	5/10[2)]	
11	Inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien, folii lub papieru	>5 i <15 >15	100/ 100[4)5)] 75 /50[4)5)]	20 20	
12	Powlekanie drutu nawojowego o średnicy:1) < 0,1 mm;2) > 0,1 mm	>5			10 g/kg powleczonego drutu 5 g/kg powleczonego drutu
13	Powlekanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych	>15 i <25 >25	100 /100[5)] 75 /50[5) i 6)]	25 20	
14	Impregnowanie drewna lub wyrobówdrewnopochodnych:1) kreozotem;2) innymi LZO	>25 >25	100	45 45	11 kg/m^3 impregnowanego drewna 11 kg/m^3 impregnowanego drewna
15	Powlekanie skór w meblarstwie i poszczególnych produktów skórzanych będących towarami konsumenckimi niewielkich rozmiarów w szczególności toreb, pasków i portfeli	>10			
16	Inny rodzaj powlekania skór	> 10 i <25 >25			85 g/m^2 powleczonej powierzchni 75 g/m^2 powleczonej powierzchni
17	Produkcja obuwia, w tym jego części	>5	-		25 g na parę obuwia
18	Laminowanie drewna lub tworzyw sztucznych	>5	-		30 g/m^2 laminowanej powierzchni
19	Nakładanie spoiwa	> 5 i < 15 > 15	50[4)] 50[4)]	25 20	
20	Wytłaczanie tłuszczy zwierzęcych	>10			1,5 kg/Mg surowca

21	Wytłaczanie lub rafinowanie oleju roślinnego z: 1) rycynusa; 2) rzepaku; 3) słonecznika; 4) soi (zwykła miazga); 5) soi (białe łuski); 6) innej masy roślinnej: a) proces odgumowania, b) proces frakcjonowania, z wyłączeniem odgumowania, c) pozostałe procesy	>10			3 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 0,8 kg/Mg surowca 1,2 kg/Mg surowca4 kg/Mg surowca 1,5 kg/Mg surowca3 kg/Mg surowca

Zużycie LZO określone w kolumnie 3 tabeli 1 odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

II.

Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO z instalacji, w których prowadzone są procesy wymienione w tabeli 2, wyrażone są jako:

1) stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone jako S_1;

2) procent wsadu LZO[1)] i oznaczone jako S_3;

3) procent wsadu LZO[1)] i oznaczone jako S_5.

2. Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 2 jako Z, rozumie się wsad LZO[1)] w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania (Z = I1 - I3).

3. Standardy emisyjne z niektórych instalacji określa tabela 2.

Tabela 2.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m^3_u	S_3 w %	S_5 w %
1	Wytwarzanie mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw	>100 i ≤ 1000 > 1000	150 150	5 3	5 3
2	Przeróbka gumy	>15	20[4)]	25	25
3	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych	>50	20[4)]	5/15[2)]	5 /15[2)]

Zużycie LZO określone w kolumnie 3 tabeli 2 odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

III.

Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki powierzchni produktu[7)] oraz jako stosunek masy LZO do jednostki produktu

1. Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku określa tabela 3.

Tabela 3.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Roczna produkcja w sztukach	Standard emisyjny LZO	
			Instalacje nowe	Instalacje istniejące

1	Powlekanie samochodów osobowych	> 5.000	45 g/m^2 lub 1,3 kg na sztukę + 33 g/m^2	60 g/m^2 lub 1,9 kg na sztukę + 41 g/m^2
		< 5.000 konstrukcji konstrukcji skorupowych lub > 3.500 podwozi	90 g/m^2 lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m^2	90 g/m^2 lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m^2
2	Powlekanie kabin samochodów ciężarowych	≤ 5.000 > 5.000	65 g/m^2 55 g/m^2	85 g/m^2 75 g/m^2
3	Powlekanie samochodów ciężarowych i dostawczych	≤ 2.500 > 2.500	90 g/m^2 70 g/m^2	120 g/m^2 90 g/m^2
4	Powlekanie autobusów	≤ 2.000 > 2.000	210 g/m^2 150 g/m^2	290 g/m^2 225 g/m^2

2. Roczna produkcja określona w kolumnie 3 tabeli 3 dotyczy łącznej produkcji we wszystkich instalacjach w zakładzie.

3. Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określone są w tabeli 1 lp. 8.

Objaśnienia:

1) Wsad LZO rozumiany zgodnie z § 31 pkt 6 rozporządzenia.

2) Pierwsza wartość dotyczy nowych instalacji, a druga istniejących instalacji.

3) Dotyczy stężenia LZO w gazach odlotowych, bez przeliczania na całkowity węgiel organiczny.

4) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO S_1 wynosi 150 mg/m^3_u.

5) Pierwsza wartość dotyczy nakładania powłoki, a druga suszenia.

6) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO w procesie powlekania tkanin, S_1 wynosi 150 mg/m^3_u i obejmuje nakładanie powłok i suszenie.

7) Powierzchnia produktu jest to pole powierzchni wyznaczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które zostały dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które zostały pokryte takimi samymi powłokami jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powleczonego w instalacji, przy czym pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga karoserii}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

W ten sposób ustala się również pole powierzchni innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.
Standardy emisyjne LZO z instalacji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonych w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego, lub wszelkiego innego rodzaju procesu powlekania, aż do końcowego woskowania i polerowania, jak również dotyczą LZO zużytych zarówno w czasie produkcji, jak i poza nim, do czyszczenia wyposażenia procesowego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego.

Załącznik 9.

Warunek planu obniżenia emisji
Warunek, którego spełnienie umożliwia odstąpienie od standardów emisyjnych, w związku z planem obniżenia emisji, wyraża się następującym wzorem:

$$I1 - (I3 + H + O + W + R) \leq E$$

gdzie:
I1 - oznacza masę zakupionych LZO, którą wprowadzono do instalacji w okresie roku,

I3 - oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego użycia, lecz nie jako wsad do instalacji, w okresie roku,
H - oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,
O - oznacza masę LZO zawartych w odpadach,
W - oznacza masę LZO zawartych w ściekach,
R - oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,
E - oznacza wielkość emisji docelowej ustaloną w następujący sposób:

1) masę substancji stałych zawartych w zużywanych w ciągu roku powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach mnoży się przez współczynnik krotności określony w poniższej tabeli:

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Współczynnik krotności
1	Rotograwiura, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie jako część drukarstwa, powlekanie drewna, wyrobów drewnopochodnych, tkanin, włókien, folii lub papieru, pokrywanie klejem	4
2	Powlekanie zwijanych metali walcowanych, obróbka wykończeniowa pojazdów	3
3	Powlekanie produktów mających kontakt z żywnością, powlekanie dla potrzeb lotnictwa	2,33
4	Inne rodzaje powlekania, sitodruk rotacyjny	1,5

2) do standardu emisyjnego S2 dodaje się liczbę n wynoszącą:

a) 15 - w przypadku instalacji określonych w tabeli 1 w załączniku nr 8 do rozporządzenia w:
- lp. 8 i 9
- lp. 11, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 15 Mg
- lp. 13, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 25 Mg,

b) 5 - w przypadkach innych niż określone w lit. a;

3) mnoży się wartości otrzymane zgodnie z pkt 1 i 2, a następnie dzieli przez 100.